

Nr 1023

Av fru Mogård m. fl., *angående försäljning av giftiga växter.*

(Lika lydande med motion nr 875 i Första kammaren)

Åtgärder för att undvika förgiftningsolyckor — orsakade av läkemedel, kemisk-tekniska produkter, tobak och växter — är av hög angelägenhetsgrad. Konstaterade växtförgiftningar utgör endast en liten del av det totala antalet, och dödsfallen är få. Det är dock troligt att de faktiska förgiftningsfallen av denna art är betydligt flera än de rapporterade; lindrigare växtförgiftningar torde passera som opasslighet av annat slag, t. ex. »sommarsjuka». De flesta växtförgiftningar drabbar barn mellan 3 1/2 och 6 år.

Giftighetsgraden varierar mellan olika växter. Några är mycket giftiga som t. ex. stormhatten. Andra framkallar förgiftningssymtom, vanligtvis dock ej av livshotande karaktär. En tredje grupp förorsakar lindrigare förgiftningstillstånd eller eksem. I beståndet giftiga växter ingår krukväxter såsom kroton, julstjärna och nerium, trädgårdsväxter såsom liljekonvalj, fingeborgsblomma, rosenstry, gullregn och liguster och frön såsom rosenböna och blomman för dagen.

Aktioner för att upplysa allmänheten om förgiftningsriskerna har icke visat tillfredsställande effekt. I fråga om vilda växter, svampar etc. kan endast rekommenderas ytterligare information. Beträffande krukväxter, trädgårdsväxter och frön bör information ges vid utlämnandet från försäljningsstället genom att varan etiketteras med tydlig påskrift angivande riskerna för förgiftning. Giftstadgans giftförteckning, som nu undantar frön, lökar, rötter m. m. för trädgårdsändamål, bör i detta syfte revideras.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att sådana åtgärder vidtages att 17 § giftförordningen kan gälla även vid försäljning av giftiga växter.

Stockholm den 28 januari 1970

Britt Mogård (m)

Ingrid Sundberg (m)

Carl Eric Hedin (m)

Eric Krönmark (m)